

НАШЕ



ЖИТТЯ

Газета виходить

щотижня

з липня 1967 року

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 5 (546)

Субота, 28 січня 1978 року

Ціна 2 коп.

РІК УДАРНОЇ ПРАЦІ

Завершується перший місяць третього року десятиї п'ятирічки. З підприємств та виробничих об'єднань нашого Товариства, з колективів компактних груп на державних фабриках і заводах, з сільської місцевості надходять радісні вісті. Члени УТОГ, перетворюючи в життя рішення XXV з'їзду КПРС, у відповідь на заклик трудівників Чернігівського УВП і патріотичне починання колективу Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» накреслили високі трудові рубежі і широко розгорнули соціалістичне змагання — виконати трирічне завдання п'ятирічки до 7 жовтня 1978 року — Дня Конституції СРСР і достроково справитися з виробничими завданнями третього року.

Народна ініціатива, патріотичний ентузіазм, соціалістичне змагання дістали нині новий стимул для подальшого розвитку і поширення. Цими днями в газетах опубліковано Лист ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ про розгортання соціалістичного змагання за виконання і перевиконання плану 1978 року і посилення боротьби за підвищення ефективності виробництва і якості роботи.

Лист знайшов палкий відгук у серцях трудящих. Переконливі, аргументовані, закличні слова Листа розкривають перспективу на майбутнє, визначають найважливіші і конкретні завдання перед трудівниками усіх галузей народного господарства.

У минулому, ювілейному році, на підприємствах Українського товариства глухих закладено міцний фундамент для дальших виробничих успіхів. Колективи УВП та об'єднань достроково справилися із завданнями другого року, в цілому виконали і перевиконали соціалістичні зобов'язання.

Нині зусилля членів нашого Товариства спрямовані на те, щоб досягнути більшого, значимішого. «Головне, — говориться в Листі ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ, — з перших днів року забезпечити чіткий ритм роботи, виконання державних планових завдань і зобов'язань кожним трудовим колективом...»

Боротьба за високу ефективність виробництва і якість продукції — основний напрям соціалістичного змагання. Це означає використання всіх можливостей для досягнення найвищої продуктивності праці, по-господарськи витрати сировини, палива, електроенергії.

Особливої уваги заслуговує поширення передового досвіду. Взяти на озброєння методи роботи правофлангових п'ятирічки — одне з першочергових завдань партійних, профспілкових та первинних організацій УТОГ.

Щоб успішно справитися із важливими і відповідальними завданнями третього року, необхідно, як говорив на грудневому (1977 р.) Пленумі ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнев, зберегти, закріпити трудовий порив і ритм ювілейного змагання. Сьогодні працювати краще, ніж учора, завтра — краще, ніж сьогодні. Таким є девіз дня. А краще — це означає курс на якість, ефективність, на зростання продуктивності праці.

Щоб домогтися в третьому році п'ятирічки нових трудових звершень, необхідно значно посилити партійний вплив на всі ділянки виробництва, постійно дбати про комуністичне виховання людей, про створення атмосфери дружньої роботи і творчого пошуку.

«Салют-6» — «Союз-27» — «Прогресс-1»:

ПРОГРАМА УСПІШНО ВИКОНУЄТЬСЯ

ЦЕНТР КЕРУВАННЯ ПОЛЬОТОМ, 24. (ТАРС). Триває політ пілотованого орбітального науково-дослідного комплексу «Салют-6» — «Союз-27» — «Прогресс-1».

Відповідно до програми вчора екіпажів було надано день активного відпочинку. Космонавти Юрій Романенко і Георгій Гречко займалися фізичними вправами, проводили контроль окремих бортових систем комплексу, відпочили. В другий половині дня після виконання заключних операцій по перевірці бортових систем корабля «Прогресс-1» космонавти відкрили люк стикувального вузла, перейшли в транспортний корабель «Прогресс-1» і провели огляд доставлених з Землі вантажів. Сьогодні екіпаж комплексу при-

ступив до виконання підготовчих операцій по дозаправленню орбітальної станції «Салют-6» паливом. Космонавти проводять контроль герметичності паливних магістралей, перевіряють роботоздатність систем подачі палива і газу.

Крім підготовчих робіт по дозаправленню паливом, екіпаж сьогодні починає проводити демонтаж і перенесення доставлених вантажів у приміщення станції.

За даними телеметричної інформації, бортові системи космічного комплексу функціонують нормально. Самопочуття товаришів Романенка і Гречка добре.

Робота екіпажу орбітального науково-дослідного комплексу «Салют-6» — «Союз-27» — «Прогресс-1» проходить у повній відповідності з наміченою програмою польоту.

За високу ефективність і якість

Члени нашого Товариства палко схвалюють Лист ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про розгортання соціалістичного змагання за виконання і перевиконання плану 1978 року і посилення боротьби за підвищення ефективності виробництва і якості роботи».



З високими показниками в праці завершила ювілейний рік п'ятирічки член УТОГ, робітниця Харківського електромеханічного заводу Євдокія Стреляна. Ударно вона трудиться і нині. Змінні завдання систематично виконує на 115—120 процентів.

На знімку: Є. Стреляна.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

За рахунок приросту

З великим піднесенням сприйняв колектив нашого УВП-1 Лист ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ партійним, радянським, господарським, профспілковим і комсомольським організаціям, трудящим Радянського Союзу «Про розгортання соціалістичного змагання за виконання і перевиконання плану 1978 року і посилення боротьби за підвищення ефективності виробництва і якості роботи». Трудівники підприємства відповідають на цей важливий документ ударною працею. Досить сказати, що в день його опублікування в пресі швачки-мотористки Н. І. Валуйська, Г. К. Баленко, М. Є. Кулько, Л. Г. Кононенко, Н. К. Березова, В. М. Мурсалімова свої змінні норми виконали на 180 процентів.

На підприємстві відбувся мітинг, в якому взяли участь працівники всіх дільниць і бригад. Вони говорили про одностайне прагнення новими трудовими успіхами ознаменувати третій рік п'ятирічки, ввести в дію значні резерви виробництва, добитися підвищення якості продукції, бережно, по-господарськи витратити сировину і матеріали.

— Зобов'язуюсь за рахунок раціонального використання робочого часу і ефективної експлуатації обладнання річне соціалістичне зобов'язання виконати достроково — до першої річниці нової Конституції СРСР, — сказала, виступаючи на мітингу, швачка-мотористка бригади № 2, кавалер ордена Трудового Червоного Прапора Марія Євтихіївна Кулько.

Більше ста швачок-мотористок дали слово завдання трьох років п'ятирічки виконати до 7 жовтня.

Колектив підприємства зобов'язався випустити в цьому році понад план 2 тисячі курток, 85 процентів приросту продукції одержати за рахунок підвищення продуктивності праці, одержати 3 тисячі карбованців надпланових прибутків, знизити собівартість товарної продукції проти плану на 0,2 процента.

1978 рік стане роком ударної праці, нових успіхів, нових перемог — така була провідна думка всіх виступаючих на мітингу.

Н. ТЕЛЮКОВА,
заст. директора Полтавського УВП-1 з виховної роботи.

З перевиконанням

Високе трудове піднесення викликав Лист ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ на дільниці витоного магнітопроводу, як і на всьому підприємстві. Робітники докладають зусиль для підвищення продуктивності праці, ефективності виробництва. Наприклад, виготовлювачі стрічкових сердечників Віктор Васильович Шепель, Микола Михайлович Вячало та Іван Михайлович Гриценко виконують норми виробітку на 150-160 процентів, забезпечуючи високу якість.

При нормі 65 дев'ять робітників кожного дня виготовляють по 75—80 комплектів витоного магніто-

проводу. Цього досягаємо за рахунок раціонального використання робочого часу, скорочення міжопераційних інтервалів. У значній мірі успіхові сприяє і те, що робітники вивчають суміжні операції, щоб досягти взаємозамінності на всіх виробничих процесах. Сумлінно виконують свої обов'язки наладчик обладнання Леонід Іванович Кабанов, що забезпечує його безперебійну роботу.

Колектив нашої дільниці першим на Запорізькому УВП 8 грудня виконав план 1977 року при зобов'язанні 25 грудня, дав значну кількість продукції понад річне завдання. Нині ми зобов'язу-

ємось завершити план третього року п'ятирічки до 5 грудня і дати понад план 700 комплектів магнітопроводу. Намічаємо також освоїти два нових виробу на витоному магнітопроводі.

Немає сумніву в тому, що колектив нашої дільниці, якому минулого року присвоєно звання колективу комуністичної праці, із взятими зобов'язаннями справиться успішно. В цьому році буде переобладнання обладнання в новий корпус, але це не вплине на наші виробничі показники.

В. ЧЕШКОВ,
ст. майстер дільниці витоного магнітопроводу Запорізького УВП.

В АВАНГАРДІ—КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНА

Ударно трудиться колектив комсомольсько-молодіжної дільниці Ужгородського учово-виробничого підприємства № 2, який очолює бригадир Ганна Андріївна Свистак. Він іде в авангарді соціалістичного змагання за підвищення ефективності виробництва, за досягнення високих кількісних і якісних показників.

За підсумками роботи в 1977 році колектив цієї дільниці тричі виходив переможцем у трудовому суперництві. Всі члени бригади стали переможцями у республіканському соціалістичному змаганні, присвяченому 60-й річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції. Вони нагороджені По-

чесними грамотами Центрального правління УТОГ і Республіканського комітету профспілки, а також грошовими преміями.

На мітингу, присвяченому обговоренню Листа ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ про розгортання соціалістичного змагання в 1978 році, комсомольсько-молодіжна бригада підтримала ініціативу передових підприємств і взяла підвищене соціалістичне зобов'язання — завдання трьох років п'ятирічки за нормами виробітку виконати до першої річниці нової Конституції СРСР.

Високої продуктивності праці

добиваються швачки-мотористки комсомольсько-молодіжної бригади Ганна Русанова, Ліза Форкош, Вероніка Бакош. Вони систематично перевиконують змінні завдання, забезпечують високу якість роботи. Наприклад, Вероніка Бакош групкомсорг дільниці, щоденно дає 140-150 процентів змінної норми, в даний час працює в рахунок листопада нинішнього року. На мітингу Вероніка дала слово виконати п'ятирічне завдання за три з половиною роки.

Всі члени колективу рівняються на правофлангових змагання.

Т. ТОКАЧ,
секретар комітету комсомолу Ужгородського УВП-2,

Пережиткам минулого—бій

На Чернівецькому учбово-виробничому підприємстві відбулися відкриті партійні збори, на яких обговорено питання: соціалістичний спосіб життя і завдання парторганізації УВП. З доповіддю на зборах виступив начальник цеху № 2 В. М. Ільницький. Спершу він детально зупинився на промові першого секретаря ЦК Компартії України В. В. Щербанюка «Соціалістичний спосіб життя і питання ідеологічної роботи» на Всесоюзній науково-практичній конференції, що відбулася у травні минулого року у Києві, а потім перейшов до завдань, які випливають з цієї доповіді перед парторганізацією.

На УВП і в гуртожитках, підкреслив доповідач, немало зроблено для поліпшення побутових умов, підвищено культуру цехів. Закінчено будівництво 74-квартирного будинку для трудівників підприємства. В культзакладах проводиться масово-політична робота, зокрема, бійці ідеологічного фронту виступають з лекціями, доповідями, проводять політбесіди, політінформації, працюють гуртки художньої самодіяльності, на належному рівні спортивна робота.

Разом з тим, відзначив В. М. Ільницький, в цих питаннях у нас ще є значні недоробки. Особливо треба посилити ідеологічну роботу серед молоді. При пропаганді соціалістичного способу життя слід глибоко роз'яснювати нову Конституцію СРСР, показувати його

переваги над способом життя у капіталістичних країнах, де панує безправ'я людей, безробіття, злиді, дискримінація національних меншостей.

Про це ж говорили у своїх виступах голова місцевого профспілки М. Ф. Привалов та начальник відділу технічного контролю А. І. Кесарева. Поруч з самовідданим ставленням до праці, вказували промовці, у нас ще є випадки порушення трудової дисципліни працівниками підприємства — вихід на роботу в нетверезому стані, запізнення. Більше того, кілька робітників УВП побували у медвигвезенні. З подібними проявами минулого треба рішуче боротися.

Контролер по якості М. Б. Батшев висловив думку про те, що обласному відділу УТОГ слід більше цікавитися роботою і життям членів Товариства, які працюють на державних підприємствах, подавати їм всебічну допомогу, зокрема, турбуватися про підвищення їх ідейно-політичного рівня, адже там немає перекладачів, вихована робота серед глухих трудівників ведеться не на належному рівні. Тому й бувають у них прояви нездорових тенденцій, на зразок: навіщо більше працювати, виконав норму — і досить. Звичайно, такі настрої не повинні мати місця серед наших людей.

Виступаючи, секретар партбюро М. Д. Єрмаков розповів про

роботу обласної конференції на якій обговорювалося питання про радянський спосіб життя і завдання парторганізації у справі посилення його пропаганди та боротьби проти пропаганди буржуазних ідеологів, які зводять наклепи на соціалістичний лад, в тому числі на права радянських людей.

Партійні збори прийняли рішення в якому, зокрема, доручили комуністам М. Д. Єрмакову та В. М. Ільницькому розробити комплексний план ідеологічної роботи на підприємстві і подати його на затвердження парторганізації. Голови обидвох УТОГ комуністів С. П. Комісарові запропоновано спланувати ідеологічну роботу в культзакладах, охопити нею всіх членів Товариства, які працюють на державних підприємствах.

Г. ВЛАСОВ.

м. Чернівці.

Понад сім років трудиться друкаркою в цеху вимірювальних приладів Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» член нашого Товариства Ніна Дем'яшкіна. За цей час вона стала висококваліфікованим спеціалістом, добрим знавцем своєї справи. 130—150 процентів змінного завдання — такі щоденні результати її роботи. Вона постійно займає одне з перших місць у соціалістичному змаганні, їй присвоєно високе звання ударника комуністичної праці. Нині трудівниця бореться за дострокове виконання завдань третього року п'ятирічки.

Колектив цеху виявив Ніні високе довір'я, обравши її профгрупоргом.

На знімку: Н. Дем'яшкіна. Фото Й. МІНЬКА.



ПІДСУМКИ ДРУГОГО РОКУ: ПРО ЩО ГОВОРЯТЬ ВОНИ?

ГОЛОВНЕ—ЯКІСТЬ

— На початку лютого минулого року в «Нашому житті» було вміщено інтерв'ю, де йшлося про впровадження комплексної системи управління якістю продукції на підприємствах та в об'єднаннях Товариства. Підбиваючи підсумки зробленого за 1976 рік, ви сказали: досягнуте — це тільки початок великої роботи, яку необхідно продовжити і завершити. Цікаво, що ж зроблено в цьому напрямку протягом другого року п'ятирічки?

Так розпочалася розмова з начальником технічного відділу ЦП УТОГ М. В. Мельниченком.

— В 1977 році в нашому Товаристві було приділено значну увагу підвищенню якості продукції. Підприємства та об'єднання продовжували впроваджувати комплексну систему управління якістю продукції та систему бездефектної праці.

Слід зазначити, що за цей час з боку Держплану та Держстандарту СРСР підвищилися вимоги до оцінки функціонування цієї системи, тобто нині вже авторитетна комісія визначає: впроваджено КСУЯП на підприємстві чи ні? Сьогодні можна твердо сказати, що більшість УВП та виробничих об'єднань успішно справились з впровадженням її другого етапу.

— І як це позначилось на технічному рівні виробів?

— Торік підприємства Товариства випустили продукції зі Знаком якості на суму 11,3 мільйона карбованців, що становить 8,8 процента від загального обсягу виробництва, або на 1 процент

більше, ніж встановлено Товариством Радого Міністрів УРСР.

— За рахунок чого досягнуто таких показників?

— Велику роботу по підвищенню якості продукції проведено на Запорізькому УВП. На початку року на Знак якості тут було атестовано реле РПУ-2, а в липні — трансформатор на витоми магнітопроводі.

В жовтні двом артикулам тасьми в'юнчик, що її випускає Чернівецьке УВП, також присвоєно Знак якості. В грудні Донецьке виробниче об'єднання «Електроманіт» втретє підтвердило найвищу категорію якості електричним патронам.

По три моделі чоловічих сорочок атестували на Знак якості Львівське підприємство «Силует» та Івано-Франківське УВП. Слід зазначити, що цим виробам присвоєно індекс «Н», що означає товари покращеної якості. Вдруге підтверджено Знак якості штепсельним з'єднанням ШСВ-20, які випускає об'єднання «Контакт».

В цілому за 1977 рік питома вага виробів у загальному обсязі виробництва, у порівнянні з 1976, зросла на 5,6 процента.

— І все ж, незважаючи на проведenu роботу, ще мають місце рекламациї на якість виробів. Чим це пояснюється?

— Служба якості ще не скрізь на належній висоті. Візьмемо для прикладу Одеське виробниче об'єднання УТОГ. Торік органи Держстандарту забракували партію спецодягу цього об'єднання, нестабільною якістю позначені і електротехнічні вироби. Все це

наслідки неухи до впровадження КСУЯП. В окремі місяці та квартали об'єднання працювали неритмічно, а коли з виконання плану не все гаразд, то, як кажуть, і до якості руки не доходять.

Таке ж становище і на Ужгородському УВП-1. Керівники цього підприємства неоперативно впроваджують у виробництво нові стандарти, більше того, тут ще навіть не уяснили повної програми впровадження комплексної системи управління якістю продукції.

В минулому році періодично надходили рекламациї на якість виробів Дрогобицького, Івано-Франківського, Кіровоградського, Харківського УВП № 1 та № 2, але в цілому по Товариству їх кількість зменшилась і становить 29 проти 32 у 1976 році. Знизилась також і штрафні санкції за випуск неякісної продукції.

— Микола Васильовичу, які завдання стоять перед колективами УВП та об'єднань у третьому році п'ятирічки?

— Перш за все, на кожному підприємстві необхідно посилити відповідальність за розробку та впровадження комплексної системи управління якістю. Для цього потрібно забезпечити розробку загальних і спеціальних стандартів підприємства. Їх перелік і строки впровадження визначено постановою президії Центрального управління УТОГ від 10 листопада 1977 року. Підвищенню якості продукції необхідно приділяти постійну увагу, адже в 1978 році кількість її випуску зі Знаком якості необхідно довести до 9,2 процента від загального обсягу виробництва.

Розмову вів М. ВАСИЛЕНКО.

У напруженому ритмі



До початку робочої ранкової зміни залишалося не менше десяти хвилин, а в приміщенні швейного цеху Херсонського УВП вже панувало пошвавлення. Трудівниці виробничих бригад, де майстрами Р. Ф. Лаврухіна і Л. Д. Авілова, діловито оглядали робочі місця, робили запаси деталей крою, зручно розташовували їх і як тільки стрілки годинника показали початок робочого дня, в цеху дружно застрекотіли машинки, залишаючи на матерії рівні строчки.

Минули лічені хвилини і на конвеєр лягли перші оброблені деталі, а незабаром почали сходити і готові вироби. Через годину в контролерів та пакувальників готової продукції вже було достатньо роботи.

— За кількісним складом, — розповідає старший майстер цеху В. І. Бойко, — обидва колективи майже однакові і в роботі прагнуть випередити один одного. У передовілейному соціалістичному змаганні кращих показників домоглися швей колективу, що його очолює Л. Д. Авілова. Ця бригада шість разів займала перше місце серед виробничих колективів підприємства.

— З перших днів третього року десятої п'ятирічки, — продовжувала далі В. І. Бойко, — наші швейники активно включилися в змагання за починим трудівників Чернівецького УВП, щоб трирічні завдання завершити до Дня Конституції СРСР.

На знімку: (зліва направо) передові швей Херсонського УВП М. К. Грос та К. А. Антошинська.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

За останній рік у колективі підприємства зросла кількість передовиків виробництва. Поруч з такими досвідченими швеями, як Г. Г. Клеткіна, Є. М. Гламазда, М. К. Грос, Є. А. Антошинська, виявили високу наполегливість і показали майстерність Н. М. Кременецька, Г. М. Дмитренко, К. Матвієнко, Л. Талалаєва та інші. Молодь успішно переймає досвід старших подруг. У цьому велика заслуга і наставників, яких налічується в цеху 12 чоловік.

З особливою теплотою старший майстер відгукнулася про Ніну Кременецьку і Галину Дмитренко. Ударниці комуністичної праці до ювілею Великого Жовтня завершили виконання дворічних особистих завдань, а тепер випускають продукцію в рахунок травня-квітня нинішнього року. До Херсонського УВП Н. Кременецька приїхала з м. Кам'янця-Подільського, де після закінчення Тернопільської школи-інтернату успішно освоїла швейну справу. Їй сподобався дружний і працьовитий колектив цього підприємства.

У напруженому ритмі минув трудовий день. У кінці робочої зміни майстри в своїх журналах зробили відповідні записи. Бригада Р. Ф. Лаврухіної випустила 400 штук костюмів, а Л. Д. Авілової — 405 при нормі 395 одиниць швейних виробів.

Змагання за дострокове виконання завдань і зобов'язань третього року триває.

Ф. САВЕНКО.

У СВІТ ПРЕКРАСНОГО

З ДОСВІДУ ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ

Всього 38 років пройшло з тих пір, як глухі трудівники Прикарпаття стали на шлях соціалістичного розвитку, але те, що зроблено, сповнює наші серця гордістю. У нас хороше швейне УВП, що неодноразово завойовувало звання підприємства високої культури виробництва, прекрасний Будинок культури, хороші клуби.

Але найбільше наше завоювання — це становлення нової людини з високою свідомістю, глибоко відданої Радянській Батьківщині, справі партії. Глухі трудівники радянського Прикарпаття живуть інтересами всієї країни, всього народу, з честю виконують свій громадянський обов'язок. Немала заслуга в цьому працівників культзакладів.

Будинок культури і клуби УТОГ Прикарпаття в тісній співдружності з комсомольською і партійною організаціями спрямовують вільний від праці час трудівника на його розвиток, роблять його змістовним, цікавим, корисним. Сутність масових заходів, що проводяться в наших культзакладах, полягає не тільки в організації культурного дозвілля трудівників, а, насамперед, в тому, щоб при-

щепити їм любов до всього прекрасного, що оточує нас. Адже чим людина багатша духовно, ідейно, тим вагоміший її внесок в нашу загальну справу — побудову комуністичного суспільства.

В цьому напрямку нами використовуються різні форми культурно-освітньої роботи. Це тематичні вечори, вечори трудової слави, вшанування передовиків виробництва, вечори-портрети, вечори зустрічей різних поколінь, диспути, «вогніки», вечори КВК, засідання клубів за інтересами, яких в нашій області шість та багато інших форм масової роботи. Про кожну з них ми можемо розповісти багато цікавого. Але в цій статті я хочу звернути увагу читачів на естетичне виховання глухих.

Участь у роботі гуртків художньої самодіяльності — одна з форм цієї роботи. Художня самодіяльність об'єднує людей різного віку і різних професій тому, що поклоняння у всіх одне — любов до мистецтва, бажання глибше пізнати прекрасне.

Минулий рік — рік першого Все-союзного фестивалю самодіяльної художньої творчості трудящих, був

для наших аматорів сцени напруженням. Він сприяв ще більш високому розвитку народних талантів, покликав до колективів художньої самодіяльності нових учасників.

Драматичний колектив Івано-Франківського будинку культури завоював звання самодіяльного народного театру в 1973 році. Зріла творча біографія колективу, зважаючи на період становлення, пошуки свого репертуару, не така вже й велика, але визнання в області та за її межами, театр завоював широке.

Цікавий репертуар колективу. В афіші театру — «Кровні вороги» М. Бабенка, «Цвіт папороті» Ю. Петрова, «Материнське поле» Ч. Айтматова, «Дума про Британку» Ю. Яновського, «Васса Железнова» М. Горького та багато інших творів класичної та радянської драматургії.

В активі театру — десятки виступів в Івано-Франківську та районах області, в містах Чернівці, Луцьку, Житомирі, Києві, Мінську. І всі вони стали пропагандистами мистецтва, прославляючи велич звернень радянських людей під проводом Комуністичної партії. Самодіяльний народний театр

ЗАКОН ЖИТТЯ КОЛЕКТИВУ

В даний час на підприємствах Білоруського товариства глухих проводиться масова перевірка виконання колективних договорів за 1977 рік і підготовка двосторонніх угод на третій рік п'ятиріччя.

Багато уваги приділяють виконанню колективного договору адміністрація і місцевий комітет профспілки Барановицького учбово-виробничого підприємства. Тут основну увагу зосереджують на реалізації положень колективного договору по виконанню державного, зустрічного планів і соціалістичних зобов'язань, розвитку і вдосконаленню соціалістичного змагання і руху за комуністичне ставлення до праці.

В другому році п'ятиріччя на УВП випущено і реалізовано понад план продукції на 90 тисяч карбованців. До 60-ї річниці Великого Жовтня виконали план двох років колективної бригади В. А. Шакаліди, Т. І. Жданович, І. М. Коржан, О. М. Матеюк і М. М. Азарко.

У відповідності з умовами соціалістичного змагання в трудовому суперництві беруть участь всі робітники, інженерно-технічні працівники, колективи бригад, змін і цехів, організовано також змагання робітників провідних професій і молодих робітників. В трудовому колективі широку підтримку і поширення знайшла патріотична ініціатива москвичів, які розгорнули рух за виконання плану трьох років п'ятиріччя до 7 жовтня 1978 року — річниці прийняття нової Конституції СРСР. Високі зобов'язання на третій рік п'ятиріччя взяли бригади В. А. Шакаліди, І. М. Коржан, і Т. І. Жданович. План трьох років п'ятиріччя вони вирішили завершити до Дня Конституції СРСР.

Високопродуктивно трудяться на підприємстві В. І. Тарабаш, О. М. Сенкевич, В. О. Райська, Л. М. Котович, О. А. Тихомирова, Л. С. Богуш, Б. М. Кислюк, І. М. Жанкевич, О. П. Коктиш і багато інших. За прикладом передових робітників міста Москви вони взяли підвищені соціалістичні зобов'язання на третій рік п'ятиріччя.

Лозунг робітників підприємства: сьогодні працювати краще,

ніж вчора, завтра краще, ніж сьогодні, підвищувати ефективність і якість.

У відповідності з колективним договором на УВП проводиться значна робота по впровадженню досягнень науки, техніки, передового досвіду, наукової організації праці. При активній участі новаторів виробництва у другому році п'ятиріччя впроваджено 12 раціоналізаторських пропозицій. Зокрема, багато цінних знахідок на рахунок раціоналізаторів В. Б. Ничипоровича, Л. О. Астапчика і М. А. Хомича. Великий вклад в розвиток виробництва і прискорення науково-технічного прогресу вносять інженерно-технічні працівники В. А. Дубровко, С. І. Яковлева. Виконуючи колективний договір, адміністрація і місцевком профспілки постійно вдосконалюють нормування і оплату праці, активно залучають робітників і службовців до управління виробництвом. Тільки в минулому році було впроваджено 25 нових норм виробітку.

У відповідності з двосторонніми угодами постійно підвищуються кваліфікація, економічні знання і загальноосвітній рівень працівників. На підприємстві діють чотири школи комуністичної праці і гурток економічних знань. В минулому році безпосередньо на виробництві підготовлено десять нових робітників і підвищили кваліфікацію 26 чоловік.

Багато уваги приділяється зміцненню дисципліни праці. Успішно виконуються передбачені в колективному договорі зобов'язання по охороні праці і соціальному страхуванню, медичному обслуговуванню, організації відпочинку і санаторно-курортному лікуванню.

Колективний договір на Барановицькому УВП є важливим засобом підвищення виробничої і громадсько-політичної активності трудового колективу, мобілізації його на успішне виконання планів і соціалістичних зобов'язань третього року п'ятиріччя.

І. МАЛАШУК,
член комісії Брестської обласної ради профспілок по роботі серед глухих.

З випередженням графіка

Уже багато років працює на Дрогобицькому учбово-виробничому підприємстві столяр-верстатником Роман Васильович Соляник. Він — переможець соціалістичного змагання 1973—1977 років, ударник комуністичної праці, орденоси́нець. Успішно розпочав передовик виробництва нинішній, третій рік десятиї п'ятиріччя, трудиться із значним випередженням виробничого графіка.

Роман Васильович — член групи народного контролю, активно бореться за бережливість, підвищення якості вироблюваної продукції, показує в цій справі особистий приклад. Свій багатий практичний досвід він охоче передає молодим робітникам.

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ,
вихователь гуртожитку.
Львівська обл.

У компактних групах

На Горлівській фабриці індивідуального пошиття і ремонту одягу працює 30 трудящих глухих. Вони все активніше включаються в змагання за підвищення якості послуг і культури обслуговування населення. В оглядах-конкурсах «Сервіс-76» і «Сервіс-77» колективи ательє мод № 5 і № 25, де трудяться члени УТОГ, були відзначені як кращі.

15 трудівницям присвоєно високе звання ударниць комуністичної праці, двом — «Ветеран праці», двом — звання «Кравець відмінної якості», трьом — звання «Наставник». Про одну з них — К. І. Шпакову хоча сказати окремо. Вона передає свій досвід не лише глухим, а й чулим. За 25 років роботи навчила професії швачки 30 осіб. Одна з її учениць швачка ательє мод № 12 В. Н. Роліна тепер також наставник, сама готує молодих робітників. Напередодні 60-річчя Великого Жовтня багато трудівниць підприємства рапортували про дострокове виконання завдань перших двох років п'ятиріччя, серед них і частина членів нашого Товариства, зокрема, швачки Ф. С. Мартинова, В. М. Жеребцова, Н. Г. Павлова, В. С. Шпакова. Нині всі вони трудяться в рахунок квітня 1978 року.

Піднесенню трудової і громадської активності трудівників, підвищенню їх загальноосвітнього

ЗРОСТАЄ ТРУДОВА АКТИВНІСТЬ

рівня, зміцненню трудової дисципліни сприяє масово-політична робота, яка проводиться в колективі групи. Одним з ефективних шляхів у цій справі є відвідування школи комуністичної праці, в якій пропагандистом закріплено автора цих рядків. Звичайно, щоб учити когось, треба постійно вчитись і самому. Свої знання я підвищую при районному комітеті партії, відвідую бібліотеку, працюю над собою вдома.

Школу відвідують одинадцять чоловік. Заняття проводяться за планом на визначені теми. Останнім часом слухачі вивчали нову Конституцію СРСР і матеріали урочистого засідання, присвяченого 60-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції. Заняття тісно пов'язуються з виробництвом, з тими завданнями, які стоять перед колективом.

Троє найбільш активних слухачів школи є політінформаторами, які запалюють колег на трудові звитяги не лише словом, але й особистим прикладом у праці. Наприклад, швачка ательє мод № 3 З. В. Савельєва. Вона має середню освіту, ударниця комуністичної праці, щомісячні завдання виконує на 161 процент. За визначні трудові здобутки в переджовтне-

вому соціалістичному змаганні нагороджена перехідним Червоним вимпелом, Почесною грамотою і грошовою премією.

Політінформатор швачка Л. С. Кобцева також має середню освіту, ударниця комуністичної праці. На її рахунок цінна раціоналізаторська пропозиція по технології крою виробів, яка дає значний економічний ефект. Адміністрація відзначила винахідницю грошовою премією.

Ці дві жінки беруть активну участь у громадському житті. Вони виступають з політінформаціями не тільки перед слухачами школи, а й в цехах підприємства.

Школа комуністичної праці постійно одержує інформацію про хід виконання колективом фабрики планів і соціалістичних зобов'язань, яку готує голова комісії профкому по роботі серед глухих, інженер з питань праці Л. С. Кондратюк.

Підвищення загальноосвітнього рівня позитивно впливає на виробничу діяльність членів УТОГ.

А. БАРАНОВА,
інструктор-перекладач Горлівської фабрики індошиття і ремонту одягу.
Донецька обл.

Один з кращих

Леонід Павлович Михайлов — один з кращих обрубників Харківського заводу транспортного машинобудування імені Малишева. Десяту п'ятирічку він розпочав ударною працею і завдання першого року виконав достроково.

До ювілею Країни Рад передовик завершив дворічне завдання і нині працює в рахунок березня третього року.

На заводі Л. П. Михайлов з 1969 року. Він полюбив робітничий колектив. Тут у нього сформувалася висока відповідальність за доручену справу, прагнення досягти високої майстерності у своїй роботі.

Леонід Павлович удостоєний почесного звання ударника комуністичної праці, його нагороджено знаком переможця соціалістично-

го змагання. Крім основної професії Михайлов освоїв суміжні — різальника на вулканічному верстаті, гідроприскоструйника.

Л. П. Михайлов користується авторитетом серед членів Товариства, його обрано до складу бюро первинної організації, він — редактор стіннівки. Окрім того — наставник, учасник художньої самодіяльності.

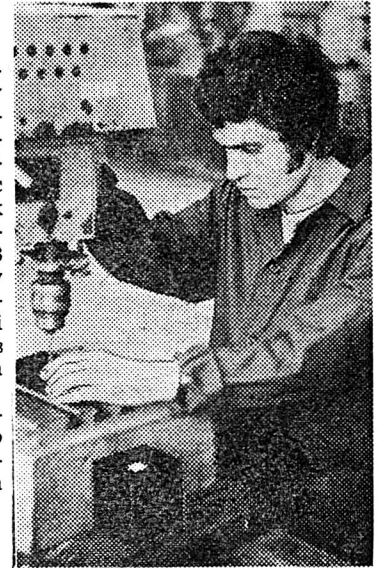
Л. ПОЛЯКОВА,
інструктор-перекладач.
м. Харків.

Подружжя Кушакових

Заслуженим авторитетом користується на Чернівецькому заводі електронно-обчислювальної техніки виробничого об'єднання «Електронмаш» подружжя Кушакових. Віктор працює слюсарем механо-складальних робіт, має особисте клеймо, норми виробітку виконує на 123 проценти, бере активну участь у художній самодіяльності. Юлія працює на дільниці предметів народного вжитку з пластмаси, норми виконує на 110 процентів.

На знімках: (ліворуч) Ю. Кушакова здає готову продукцію бригадиру дільниці Ганні Климчук, (праворуч) В. Кушаков за свердлильним верстатом.

Г. ЗАРІЧНИЙ.
Фото автора.



уважно ставиться до підбору репертуару, постійно працює над підвищенням виконавської майстерності. 60-річчю Великого Жовтня самодіяльні аматори присвятили виставу «Дума про Британку» Ю. Яновського, високо оцінену оргкомітетом по проведенню Всесоюзного фестивалю. Самодіяльному народному театру присвоєно звання лауреата з врученням Диплома і великої золотої медалі. Ядро колективу склали К. Худиківська, О. Бабінова, В. Колосюк, Ф. Іжак та інші. Всі вони зайняті на виробництві, на робочих місцях, всі беруть активну участь у громадському житті і є передовими виробничниками, ударниками комуністичної праці, на них рівняються. Самовіддана праця Клавдії Худиківської відзначена орденком «Знак Пошани», а Вікторія Колосюк нагороджена орденом Трудового Червоного Прапора.

Великих успіхів досягла любителська кіностудія Івано-Франківського будинку культури. Кожен рік, починаючи зі свого заснування, вона представляє роботи на обласні огляди любителських кінофільмів і стає лауреатом. Об'єктив кіноапарата висвітлює всі сторони праці і відпочинку глухих трудівників області. Фільми розповідають про кращих людей, про нові прийоми праці. Кінолюбителями створено фільм-портрет про

кавалера ордена Трудового Червоного Прапора Кириченко Марію Данилівну, про її самовіддану працю і щоденну трудову звитягу подруг по роботі.

Об'єктив кіноапарата спрямований і на тих, хто заважає нам, хто гальмує наш поступ до комунізму. Одним з таких фільмів стала стрічка «Операція «на трьох», що спрямована проти антиподів комуністичної моралі і закликає створити обстановку нетерпимості навколо пияцтва, хуліганства, дармоїдства. Часто після сеансу любительського кінофільму в обласному Будинку культури або в районному клубі можна стати свідком диспуту, що виник мимоволі, про те, як розвивається тепер кіномистецтво або про творчі пошуки кіностудії та любителів-кіноаматорів. З екрану самодіяльних кіноаматорів віє подихом Карпат, екзотикою полонин. Серед незлічених колосених отар ми бачимо гуцулів у барвистих вишиванках, цяткованих кептарях і чересах, прикрашених стрічками та квітами крисанях. Це розповідь про благородну і романтичну працю чабанів.

В минулому ювілейному році фільми нашої любительської кіностудії також були включені до програми обласного огляду. Серед них — «Карпати, Карпати...», «Наші новини» — фільм, що став тра-

диційним, про життя обласної організації Товариства за останні місяці, і стрічка «Голубі мрії», яка завоювала звання лауреата. Всі ці фільми взяли участь у республіканському огляді, проведеному ЦП УТОГ. Самодіяльний кіностудії Івано-Франківського будинку культури рішенням Республіканського оргкомітету присвоєно звання лауреата з врученням Диплома.

Кінострічок багато. Відзначених і не відзначених. Завершених, тільки що розпочатих і лише задуманих, адже кожен день приносить щось нове кожному з учасників любительської кіностудії і кожен з них хоче розповісти про це своїм друзям-глядачам.

В обласному Будинку культури та в районних клубах глухих працює декілька танцювальних та естрадних гуртків. В цьому році вони підготували ряд танців народів СРСР, естрадних номерів. Багато радощів несе танцюристам кожна репетиція, кожен концерт. А скільки вигадки, спостережливості, знань та праці вимагає це не тільки від керівника, але й від кожного з учасників! Вони часто їздять в села з концертами і в той же час приглядаються до народних танців, відбирають цікаві хореографічні малюнки для нових композицій. До ре-

чі, одна з незмінних учасниць танцювального колективу обласного Будинку культури Марія Шербій торік нагороджена медаллю «За трудову відзнаку».

Учасники естрадних колективів висміювали зі сцени дармоїдів, прогульників, хуліганів, утверджували комуністичну мораль. Один з учасників естрадного колективу Будинку культури Микола Хохулін став лауреатом першого Всесоюзного фестивалю і нагороджений Дипломом та золотою медаллю.

Але в нашому Будинку культури увага приділяється не тільки тим, хто вже сьогодні виробляє матеріальні цінності, трудиться на виробництві, але й їх дитиня. При Будинку культури працює дитяча балетна студія, яку відвідують діти глухих трудівників. З перших хвилин захоплюють глядачів юні балерини. Приваблює своєрідність та елегантність костюмів, а перш за все — динамічність і пластика, гострота та витонченість танцю, емоційна насиченість рухів танцюристів. Своїми виразними жестами та мімікою, своєрідним малюнком танцю юні балерини намагаються розкрити і передати характер образів та зміст подій, що їх зображають на сцені. Глухі глядачі, коли бачать на сцені своїх дітей, безумовно одержують естетичну насолоду. Так діти наших

трудівників не тільки розвивають свій естетичний смак, але й виховують його у своїх батьків.

Організовуючи відпочинок трудящих, залучаючи їх до участі в гуртках художньої самодіяльності, культурній несуті людям прекрасне, розвивають їх творчі сили і талант, виховують нову людину і, нарешті, впливають на зростання виробничої активності і трудові показники. За прикладом далеко ходити не треба. І вже називала прізвища активістів художньої самодіяльності, наших орденоси́нців. І вони не поодинокі. Передовиками виробництва є й інші самодіяльні аматори сцени — столяр Василь Городнюк, швейники Володимир Колосовський, Євдокія Цинявська, Марія Симанюк, Марія Яців, слюсар Віктор Бабінов, бригадир УВП Анастасія Василів, майстер взуттєвої фабрики Франк Іжак та багато інших. Всіх перелічити неможливо, адже для цього треба було б згадати в статті прізвища всіх учасників художньої самодіяльності, всіх любителів-кіноаматорів. І як з року в рік зростає кількість учасників художньої самодіяльності, так з року в рік росте й кількість передовиків праці, переможців соціалістичного змагання.

Р. ДУБІНСЬКА,
голова Івано-Франківського облвідділу УТОГ.



Великою популярністю користується у глядачів хореографічний колектив Сімферопольського будинку культури. Один з номерів його репертуару — танцювальна композиція «Золота пшениця». Дівчата виконують її красиво, з високою художньою майстерністю. В цьому немала заслуга керівника колективу Валентини Яківни Веселової.
На знімку: сцена з танцювальної композиції «Золота пшениця».

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

Радяться наставники

У Житомирі відбулася конференція наставників обласного відділу УТОГ на тему: «ХХV з'їзд КПРС і шляхи дальшого підвищення ролі наставництва в комуністичному вихованні молоді». Відкрила її голова обласного відділу Товариства О. Д. Тверська.

Про наставництво, як важливий захід виховання молоді, розповів кавалер ордена Леніна і Трудової Слави III ступеня, столяр об'єднання «Житомирдеревко» Б. А. Карплюк, який в числі перших в області був нагороджений знаком ЦК ВЛКСМ і ВЦРПС «Кращий наставник».

Заступник директора УВП Л. Д. Мік свій виступ присвятила фор-

мам і методам виховної роботи наставника. Провідною темою виступу старшого майстра Новоград-Волинської дільниці підприємства Б. Й. Клецера було питання боротьби за високу трудову дисципліну, як головну мету діяльності наставників. Про значення особистого прикладу наставника у вихованні молоді говорив робітник заводу «Автозапчастина», голова первинної організації УТОГ, наставник Р. Й. Вингловський.

Досвідом роботи по навчанню і вихованню молоді поділились наставники кавалер ордена Леніна і «Знак Пошани», столяр об'єднання «Житомирдеревко» Я. В. Го-

ловачов і майстер дільниці УВП, член ради наставників. Л. С. Монарховська.

Учасники конференції прийняли звернення до всіх наставників області. В ньому, зокрема, говориться про те, що обов'язок наставника — допомогти своєму вихованцю включитись у соціалістичне змагання під девізом «П'ятиріччя — ударну працю, майстерність і пошук молодих», формувати в ньому свідоме, чесне ставлення до праці, глибоке розуміння свого громадянського значення. Наставник — це вихователь молоді. Він вчить її і словом, і ділом, і особистим прикладом.

На закінчення конференції кращим наставникам Житомирщини були вручені почесні грамоти.

І. ТОЛОЧКО.

СУВЕНІРИ ДО ОЛІМПІАДИ

нищества сім сувенірів. Нашій компактній групі глухих доручили випускати шкатулку з геометричним орнаментом. Перша партія виготовлена робітницями Д. І. Василенко, В. М. Сіренко, В. В. Пасютою, Г. А. Зайцевою. Особливо привабливе зір інкрустація шкатулок соломкою, оздоблення їх малюнками. Це робота складна і відповідальна, але жінки з нею успішно справились.

Активно сприяє їм у цій справі начальник цеху Ніна Степанівна Алексеева, яка потурбувалася про виділення трудівницям окремої кімнати, про створення інших умов для плідної роботи. В

робочому приміщенні завжди чистота, належний порядок, у колективі панує атмосфера доброзичливості і взаємодопомоги. Хоч кожна одержує завдання окремо, але відчувається, що це єдиний, міцно згуртований колектив, в якому кожна трудівниця цікавиться роботою і інтереси сусідки. Відстаючих, бракоробів, прогульників тут немає. Змінні завдання робітниця виконують на 120 і більше процентів при відмінній продукції, якістю якої тут під взаємним контролем.

Р. СКОВОРОДНИКОВ.

Кримська обл.

ЩОБ ВОГОНЬ НЕ ЗАВДАВАВ ЛИХА

У чергову частину Міністерства внутрішніх справ УРСР надійшло кілька повідомлень про нещасні випадки. Вони дуже схожі.

«У селі Концеба Савранського району Одеської області громадянка М. залишила трьох малолітніх дітей у закритому будинку. Граючись із сірниками, малюки підпалили постіль. Дітей урятувати не вдалося...»

«У селі Хрестівка Чаплинського району на Херсонщині в будинку сім'ї Н. в результаті пожежі загинуло двоє дітей, яких батьки залишили без догляду...»

«У місті Красногорівці Мар'їнського району Донецької області у вогні загинуло троє малолітніх дітей громадянки Х., що залишила їх без догляду в закритій квартирі...»

Випадки трагічні, і тим тривожніше ось це свідчення статистики: тепер у деяких областях України кожна четверта пожежа виникає

через дитячі забави з вогнем.

Як же виходить, що до дитячих рук потрапляють сірники? Чому відкривається їм доступ до вогню?

Ці та інші випадки свідчать про те, що вина тут, насамперед, батьків. Вогонь стає непоправним лихом, насамперед, в результаті їх недбалості, а то й через звичайне недомислення.

Давайте суворо подивимось на поведінку дорослих. Здавалося б, хіба можна забувати про елементарні батьківські обов'язки — про необхідність ховати від дитячих очей сірники, вимикати електроприлади, газову плиту, пильно стежити за розпаленою пічкою? Виявляється, дехто вважає, що можна. Хіба можна не думати про неоправдані наслідки, залишаючи малюків вдома самих? Виходить, дехто не думає, бо все-таки залишає...

Можна зрозуміти горе батьків, що втратили дітей. Але немає ви-

правдання їх легковажності, недбалості, які призводять до таких випадків.

Ми, дорослі, завжди повинні пам'ятати, що за нами скрізь стежать цікаві дитячі очі — користуючись ми відкритим вогнем чи нагрівальними приладами. І досить забути про обережність, дати дітям вільний доступ до вогню — лиха не уникнути.

Небезпека виникнення пожеж зростає взимку з кількох причин. Основною з них є те, що діти набагато більше часу проводять вдома, де увімкнуті або електроприлади, або газова плита, або лічка, або валяються кинуті похапцем сірники. А в селах дітей залишають вдома без догляду ще й тому, що дитячі садки і ясла в цей період подекуди бувають закриті, і батьки змушені, йдучи на роботу, покластися на розсудливість старших дітей, пильність ба-

Майстер з Верховини

Багато на землі карпатській мальовничих сіл. Серед неповторних гірських краєвидів розкинулося і село Загорб Велико-Березнянського району, Закарпатської області.

Стрімкі гори, цілюще повітря, прозорі джерела і свіжість полонин. Такий він, наш край. Найбільше багатство — працюючі люди.

В Загорбі від малого до старого знають члена УТОГ з 1950 року Олексія Васильовича Калинича. Його майстерність і сьогодні не перестає радувати. Школа, сільмаг, клуб, адміністративні й виробничі приміщення колгоспу «Бескид» чарують витонченістю столярного оздоблення. Чимало будівель колгоспників також прикрасили його руки.

Професії столяра Олексій Васильович присвятив свої найкращі роки. Найбільше в рідному колгоспі, який розквітнув і

зміцнів. То була плідна портрудова діяльність майстра. Для розквіту села він віддав кращі сили і вміння працюючих рук. Тепер не впізнати колись убогий край. Світлі будинки, просторі вулиці, заможне життя.

Нині Олексій Васильович на заслуженому відпочинку. Та його справу продовжують сини учні. А недавно виявив потяг до столярної справи і внук. Майстер не пориває зв'язків з рідним колгоспом. Його часто можна побачити в бригаді будівельників, серед молоді, до якої у нього особливе ставлення. Тут він не жаліє сил і часу: радить, допомагає, показує.

Щоб завжди була щедрою умільцями карпатська земля, зір чарували витвори працюючих рук, для того живе і працює О. В. Калинич. За це йому людська шана і повага.

В. ЗАВАДСЬКИЙ.

Закарпатська обл.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ

Поединки за шахівницями

В Києві закінчилась чергова першість з російських шашок обласпортфедерації глухих в особистому заліку. В турнірі виступили 14 учасників. Серед них два кандидати в майстри, 8 першорозрядників і 4 другорозрядники.

Після напруженої боротьби перше місце з 12 очками виборов кандидат в майстри Г. Дубинський. На 2,5 очка від чемпіона

відстав другорозрядник П. Мирошніченко, який виконав норму першого розряду. Третю сходинку з 9 очками посів В. Захаров.

Арбітром змагань на промадських засадах був суддя III категорії, кандидат у майстри спорту О. Воропай. З своїми обов'язками він справився успішно.

Ю. ЗУЄВ,

майстер спорту СРСР з шахів.

«ВОГНИК» ДЛЯ СПОРТСМЕНІВ

В Одеському будинку культури нещодавно проведено «Голубий вогник», присвячений підсумкам спортивної роботи за минулий рік.

В залі за столиками — члени спортивної федерації глухих міста, керівники виробничого об'єднання, передовики виробництва. Голова обласної спортивної федерації Валентина Іванівна Семенова розповіла присутнім про минулорічні результати, про завдання спортсменів у 1978 році.

Минулий спортивний рік для одеситів був щедрим на перемоги. Футбольна команда здобула перше місце у Товаристві, вдало виступили на XIII Олімпійських іграх у Бухаресті майстер спорту міжнародного класу Валерій Рухлядев, футболіст Федір Мерчанський, волейболістка Ольга Свищ. Успішно виступав на чемпіонатах СРСР та УРСР майстер спорту з вільної боротьби Ілля Черчес.

На вогнику поділились спогадами ветерани спорту Людмила Крамаровська-Лебедева, Володи-

мир Піскун, Олександр Данич, Марія Ільченко.

Під оплески присутніх В. І. Семенова вручила команді Одеського виробничого об'єднання вимпел і перехідний кубок, команді школи-інтернату № 97 — вимпел.

Грамоти і премії вручено ветеранам та спортсменам, які досягли високих показників.

Нагороджених тепло привітали директор виробничого об'єднання Юрій Вікторович Шелков, головний інженер Віталій Якович Кучер та інші.

Потім відбувся концерт художньої самодіяльності.

Г. ХОМЕНКО.

м. Одеса.

ЩИРО ВІТАЄМО

У колективі нашого підприємства добре трудиться інженером-механіком Тупикін Віталій Дмитрович. Він прагне зробити все від нього залежне, щоб мебелювати УВП достроково виконали виробничі завдання і соціалістичні зобов'язання третього року п'ятиріччя.

Недавно у В. Д. Тупикіна народився син. Весь наш колектив сердечно вітає його і дружину Людмилу Миколаївну з цією подією. Бажаємо їм міцного здоров'я, щасливого життя, виростити сина гідним громадянином Вітчизни.

М. ШАПТАЛА,

директор Лебединського УВП.
Сумська обл.

Редактор П. БУЛАТОВ.

Адміністрація Одеського виробничого об'єднання УТОГ з глибоким сумом повідомляє про смерть заступника головного бухгалтера

С Л Е П Ц О В О І

Катерини Олексіївни, що стала після тяжкої тривалої хвороби, і висловлює співчуття рідним та близьким покійної.

П. ДЕСЯТНИКОВ,

начальник Управління пожежної охорони МВС УРСР.